

Cursa referendumurilor

Situația politică din România este departe de a fi soluționată. Discursul din Parlament de miercuri dup-amiază al președintelui Băsescu nu a liniștit spiritele. Încă o dată, Traian Băsescu a luat calea atacului direct și i-a acuzat pe parlamentarii români – atîția cîți au binevoit a se afla în sală (între a face un alt circ precum cel de acum două luni și a nu se prezenta cu bărbăție la slujbă, vajnicii aleși ai neamului au ales lipsa de bărbăție) – de minciună, corupție, de a se fi ascuns în spatele listelor de partid pentru a deveni parlamentari etc. Pentru prima dată în istoria post-comunistă a României s-a propus la nivel oficial și în văzul întregii țări introducerea votului uninominal pentru alegerile parlamentare. Pentru cei care urmăresc consecvent scena politică din România, interveția președintelui Băsescu nu a fost o surpriză: ideea votului uninomial a fost vehiculată deja de nenumărate formațiuni ale societății civile, printre care Asociația Pro Democrația și Coaliția pentru o Guvernare Curată nu sînt decît exemplele cele mai cunoscute și mai recente.

Reacțiile la propunerea lui Băsescu nu s-au lăsat așteptate, iar dintre ele cea a fostului președinte Iliescu a fost cea mai hazlie. Domnia sa consideră că nu are nici un rost să fie introdus votul uninominal pentru că, vezi Doamne!, asta ar deschide ușa pentru ca numai cei cu bani să poată candida la alegeri. Pe de altă parte, mai spune Dl Iliescu, oameni valoroși, precum avocați sau doctori, nu și-ar putea permite să candideze, pentru că nu și-ar putea susține campaniile din punct de vedere financiar. Mai adaugă fostul

președinte și că la vremea CPUN-ului (vă mai amintiți CPUN-ul??), cei care au fost împotriva votului nominal au fost reprezentanții partidelor istorice. Cu alte cuvinte, noi, zice domnia sa, am fi vrut vot uninominal, dar ne-democrații de Coposu și Cunescu nu au vrut. Că la vremea aia, partidele istorice erau de-abia re-înființate și fără multe nume cunoscute de electorat, în timp ce FSN se baza pe contingente serioase ale eșalonului doi al PCR, asta nu mai precizează fostul președinte Iliescu.

Referendumul pe care Traian Băsescu îl anunță acum va fi la mare concurență de popularitate cu cel al Parlamentului, prin care este cerută opinia populației cu privire la suspendarea aceluiași Băsescu. Motivele suspendării nu sînt prea clare, dar parlamentarii din opoziție, ajutați grațios de unii dintre cei de la putere ale căror scaune se cam clatină din pricină de corupție au decis totuși să ceară suspendarea. Și dacă le iese?, s-au gândit domniile lor. N-ar fi păcat să nu încerce? Ce bine-ar fi de le-ar ieși pasiența... își zîmbesc ei în bărbii. Că doar cu Macovei le-a mers. Ce, n-o fi Băsescu mai breaz!?

Singurele detalii care le-au scăpat parlamentarilor care au depus propunerea de suspendare a președintelui României sînt, pe de o parte, că prin crearea acestui scandal politic nu au făcut decît să își dea pe față (pentru a cîta oară?) ticăloșia care îi mîină în toate acțiunile pe care le îndreaptă cu consecvență împotriva celor care au fost îndeajuns de păcăliți pentru a-i vota, iar pe de alta, că se prea poate să se fi împușcat singuri în picior, cum spun americanii. E adevărat că de dovezi de ticăloșie chiar nu mai era nevoie din partea celor în cauză, dar parcă nimeni nu se aștepta la una atît de enormă precum provocarea unui dezechilibru politic la nici o lună de la intrarea României în Uniunea Europeană, o dovadă de ignorare totală a intereselor țării și de punere la mare preț a celor proprii. Pentru că ce altceva îi poate mîina pe acești domni parlamentari decît frica

pierderii propriului scaun și a azvîrlirii lor și a afacerilor lor oneroase direct acolo unde le e locul: la coșul de gunoi al istoriei? În ceea ce privește „împușcatul în picior”, mi-e teamă că stimabilii parlamentari nu realizează că președintele Băsescu se bucură de sprijinul majorității populației și că un referendum prin care electoratul nu confirmă suspendarea cerută de Parlament va duce direct la alegeri anticipate. Nu sînt, însă, motive de mirare. Pe lîngă ticăloșie, cei în cauză, șlehta de politrucii care se tot înfruptă din bunăstarea românilor, nu mai au decît o singură altă caracteristică: prostia.

© 2007 George Șipoș